

منتخب تفسیر ترجمہ نظر شدہ باب آقایی محمدی الہی قشہ بی

سُورَةُ مَائِدَةٍ

و همانا خدا از بنی اسرائیل عهد گرفت و دوازده بزرگ را میان نفسه برانگیختیم (که میثاقی بر سر می داشتند) و خدا بنی اسرائیل را گفت من (در حال) با شما به هم گاه نماز پا دارید و زکوة میدید و بفرسایندگان من نان میداد و از آنها اغراضی را میگیرید و خدا را قرض نیکو میدید (یعنی بندگان خدا بی منت قرض می دادند) و منصور گشتان
شما بیا منم و شما را بهشتی دهم که هر دو خواستن را بجا بیاورم پس هر کس از شما پس از عهد خدا (یعنی آن کتاب) رسولان و تحت امی همان) کافر شد از راه درست و رافقاه (۱۲) پس چون (بنی اسرائیل) همان گشتند از راه
و لهسان سخت گردانیدیم (که موعظه و آهنا نکرد) کلمات خدا را از جای خود تغییر میدادند و از بره انگشت که آنها
پند داده شد (در توره) نصیب بزرگی را از دست دادند و انیم بر نیاسکار می نمودی انهم مصلح مشوی جبر قلی
که مردی ایمان نیکو کارند) پس تو از آنها گذرد و کار بدشان را محسوس که همانا خدا نیکو کار را از دست میدارد (۱۳)
برخی از آنها گفتند با کیش می بینیم از آنها عهد گرفتیم (که پیرو کتاب و رسول خدا باشند) آنان نیز از آنچه (در انجیل)
پند داده شد نصیب بزرگی را از دست دادند (و با حق مخالفت کردند) انهم کثیر علشان اتس جنگ و
و دشمنی را تا قیامت میان آنها برافروختیم و بزودی خدا آنها را بر عاقبت بد آنچه میکنند آگاه خواهد
ساخت (۱۴) ای اهل کتاب آمدن حاقین و احکام بسیاری از آنچه از کتاب شما
(توره و انجیل) را پنهان میدارید بر ایشان بیان کند و از هر بسیاری از خطای شما گذرد
همانا از جانب خدا برای بدایت شما نوری عظیم (در سوره بزرگ) و کتابی بجایت شما قرار داد
(۱۵) خدا بد آن کتاب هر کس که از بنی رضا و خودی او را به سلامت ببرد و در آن کتابی که از بنی انرا

سُورَةُ مَائِدَةٍ

وبراو راست میرا بربری کند (۱۶) ما ما آنکه گفتند خدا مفتحا جان سیح بن مریم است
 کافر شدند بگو (ای پیغمبر) کدام قدرت میراند کسی را از قدرت خدا کند و اگر خدا بخواهد
 عیسی مریم و مریم و هر که در روی زمین است همه را بجا کند (پس بدانید که هر چه قایل افتاد
 خدا نیست) که آسمانها و زمین و هر چه بین آنهاست همه ملک خداست هر چه را بخواهد خلق میکند
 (بجاء و بجا) همه چیز توانا است (۱۷) بیود و نصاری گفتند ما پسران خدا و دوستان اویم
 بگو (ای پیغمبر) اگر چنین است پس او چرا شمار اجنجا همان عذاب میکند (پس این دعوی دروغ است)
 بلکه شما از آنچه خدا خلق کرده بشری بیش نیستید (که او از خلق خود) هر که را خواهد می بخشد و هر که را خواهد
 عذاب میکند که آسمانها و زمین و هر چه بین آنهاست همه ملک خداست و با کشت همه (دو)
 قیامت (بسی) او است (۱۸) ای اهل کتاب رسول ما آمد برای شما حقایقین را بیان کند
 در روزگار که پیغمبری نبود تا گویند با رسولی که بشارت بهیم ثواب و عذاب دهد نماید که آمد
 یا بیم پس آن رسول بشارت و بیم آورد بسی شما آمد و خدا بر هر چیز دار فرستادن پسران غیر
 توانا خواهد بود (۱۹) یاد کن آن هنگام را که موسی بقوم خود گفت ای قوم نعمت خدا را بخوا
 آرید. انگاه که در میان شما پیغمبران فرستاد و شما را پادشاهی داد و شما آنچه را بهیچیک از اهل عالم
 عطا کرد (۲۰) ای قوم بسزین مقدسی که خدا سر زشتی متعز کرد و انید و خل کرد و بد زشت حکم کند که بکار
 (۲۱) قوم موسی گفتند در تنه زمین متعزس کردی مقتدر و قاهر و کاسرند و هر که را آمانا از آبرویشان بدو آید

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

يَا ذِيهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ١٦ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ
هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ
الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَآمَنَهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٧
قَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ
بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْرِثُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ
وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ١٨ يَا أَهْلَ
الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فُرْقَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ
تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٩ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَ لَكُم مَلُوكًا وَاشْكُرُوا مَا لَمْ يُوْتِكُمْ
أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ٢٠ يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ
لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ٢١ قَالُوا يَا مُوسَى
إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَابِرِينَ وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ

سوره مائده

هرگاه آنان بیرون شدند داخل شوم (۲۲) و نفرمودند خدا ترس (پیش و کالب) که مورد لطف خدا
 بودند گفتند: شب را آنها از این ده (که خدا فرمود) در آمدید. چون در آمدید انگاه متعجباً بر آنها غالب خواهید
 و برترسید و بر خدا توکل کنید اگر بدو گردید باید (۲۳) باز قوم گفتند: ای موسی هرگز ما در اینجا مادی که آنها
 باشند با دنیاییم پس تو برو با تقای پروردگارت با آنها قاتل کنید یا اینجا خواهیم نشست (۲۴) موسی
 گفت: خدا این خبر بخود و برادر خود مالک فرماید و فرستیم. تو میان ما و یقوم فاسق که فرمان نپذیرند جدا
 انداز (۲۵) خدا گفت: چون مخالفت امر کردی و سر را بر آنان حرام کرده چو سال بیتی در میان
 سرگردان باشند پس تو برگرد فاسق متأسف باش (۲۶) و بخوان بر آنها بحقیقت راستی بحاکمیت و پر
 آدم (قابل بیل) را که تقرب قربانی جستند. انکی پذیرفته و از اندگیری پذیرفته نشد قابل برادرش که
 قربانی قبول شد گفت من ترا الله هم گشت. بیل گفت هر گاه می نیست که خدا قربانی پرستگار را را
 خدا پذیرفت (۲۷) اگر تو کشتن من دست بر آوری من بزرگترین تو دست در آن خواهم کرد که من از خدا
 جهانیان تبرسم (۲۸) من خواهم که گناه کشتن من گناه مخالفت تو برود و تو بازگرد تا تو اهل آتش جهنم شوی
 که آن آتش جزای ستمکاران است (۲۹) آنجا پس از این گفتگو. هوای نفس او را بر کشتن برادرش
 نمود تا او را بقتل رساند. بدین سبب از دنیا نگاران عالم گردید (۳۰) انگاه خدا کلامی را
 بر آنحضرت که زمین را بچنگال خود نماید تا با و بناید که چگونه بدن مفروقه برادر ازیر حاکمیت
 سازد قابل با خود گفت: ای وای بر من آیین از آن خبر ترسم که مانند

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَمْرَ
 اللَّهِ عَلَيْهِمَا أَذْخَلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلُوا فِيهِ تَكَفَّرُوا بِالْهُدَى
 وَعَلَى اللَّهِ فَوَكَّلُوا إِنَّكُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾ فَأَلْوَا يَا مُوسَى إِنَّا نَرَاكَ تَخَلِّفًا
 أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا مُعِدُونَ ﴿٢٤﴾
 قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَآخِي فَأَفْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
 الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتَيَهُونَ فِي
 الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ وَأَنْزَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِي
 آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ
 قَالَ لَاقُلْتَنكَ قَالَ إِنَّمَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَكُنْ بِسُطَّةٍ
 إِلَى يَدِكَ لَتَقُتِلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لَأَقُتَلَكَ إِنَّي أَخَافُ
 رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَبُوءَ بِآخِي وَآئِمَّتِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ
 النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ
 فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ
 لِيُزَيِّنَ لَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْآتِهِ أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَى أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ

سُورَةُ مَائِدَةٍ

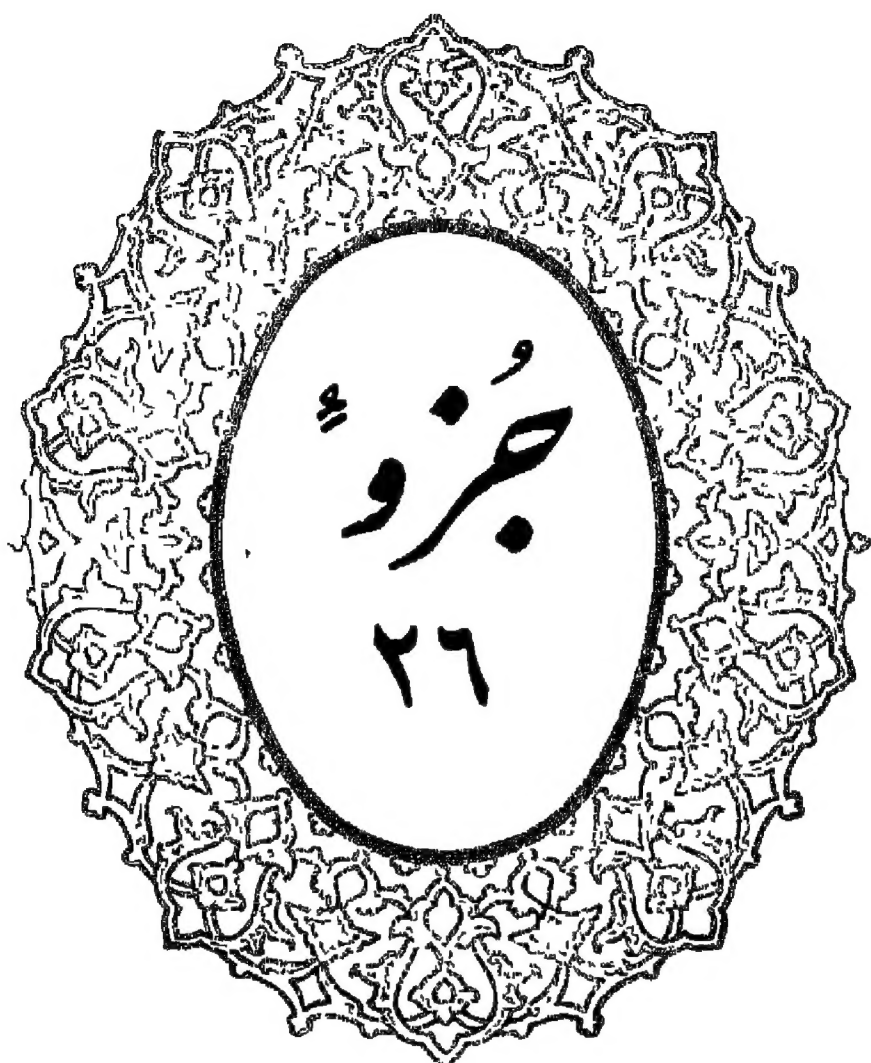
این کلاغ باشم تا چند برادر را زیر خاک پنهان کنم (پس برادر را بجا نکند سپرد)، و از اینجا رخت پنهان کردیم
 (۴۱) بدین سبب بر بنی اسرائیل چنین حکم نمودیم که سرکس نفسی را بدون حق قصاص یا بی آنکه فساد و قتل
 در روی زمین کند بقتل رساند مثل آن باشد که بمهر مژوم راکشته دهر که نفسی را حیات بخشد (از مرگ بجا بیاورد)
 مثل آنست که بمهر مژوم را حیات بخشد (که بخت نشاء حیات خلقی تواند شد) و بر آینه رسولان با بسوی
 خلق باو که و معجزات آمدن پس بسیاری از مردم بعد از فرستادن رسول با روی زمین ثباتی فساد و سرکشی
 گذاشتند (۴۲) همانا کفر آنکه با خدا و رسول او بجنگ برخیزند و در زمین فساد بکوشند و بر این نباشد که
 آنها را بقتل رسانده یا بدارکشند و یا دست ایشان بخلاف گیرند یعنی دست رست اباپای
 و یا با انگشت (یا با نفی بلد و تبعید از سرزمین صالحان دور کنند. این ذلت و خواری عذاب تنبیهی
 آنهاست و اما در آخرت باز (در دوزخ) بعد از بزرگ مغذوب خواهند بود (۴۳) مگر آنکه
 پیش از آنکه بر آنها دست یابید توبه کنند پس بدانید که خدا بخشنده و مهربان است (و تا جان را
 هرگز عذاب نخواهد کرد) (۴۴) ای اهل ایمان از خدا بترسید و (بوسیله ایمان و پیروی او) چنانچه
 بخدا توسل جوئید و در راه او جهاد کنید باشد که رستگار شوید (۴۵) آنکه کافر شدند، اگر در اینجا
 در روی زمین است خدا آند تا بدان خود را از عذاب دور بقیامت بازمانند هرگز از آنها توبه
 نشود و آنها را (در دوزخ) عذاب دردناک خواهد رسید (۴۶) و اثم از روی آن کنند که (اینگاه)
 از آتش دوزخ بریند و در آنجا بمانند که عذاب آنان اثم بدار است (۴۷) دست مرد دوزخ در دوزخ

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

مِثْلَ هَذَا الْفُرَابِ فَأُورِي سَوَاءَهُ أَحَى فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾
 مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ
 أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا
 فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ
 كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ
 يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ
 يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ
 ذَلِكَ لَهُمْ جِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ
 نَابَوْا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَعَلُوا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٤﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا
 فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَإِنْ لَهُمْ مَا
 فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ
 مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾ يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوكَ مِنَ النَّارِ
 وَمَا لَهُمْ بِخَارِجِهَا مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٣٧﴾ وَالنَّارُ وَالشَّارِقُ

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

فَأَقْصُوا أَيِّدِيَهُمَا جَاءَ بِمَا كَسَبَتْ كُفْلًا مِنْ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ
 حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ
 إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾ أَلَمْ تَقْلَمِ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾
 يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزَنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ
 قَالُوا آمَنَّا بِمَا نَفُوهَا هُمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَآئِرُونَ
 لِلْكَذِبِ سَمَاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ بِالْحَقِّ فَوَزِيَكَ كَلِمَ مِنْ
 بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوا وَإِنْ لَمْ تُتَوْفَ
 فَأُخْذُوا وَمَنْ يَرُدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اللَّهِ شَيْئاً
 أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَرْجٌ
 وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾ سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْثَرُونَ
 لِلسُّخْرِ فَإِنْ جَاؤَكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ اعْزُ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْزُ
 عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرَّوكَ شَيْئاً وَإِنْ حَكَمْتَ فَاجْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
 إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَهْفَ يَحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا

اداره نشریه آخگر

تهران - خیابان ری دو راه مهندس وسیله تلفن شماره ۵۲۳۸۸

همه هفته روز های چهارشنبه منتشر میشود